336.6

123

DISSERTATIO
DE
ZODIACI NOSTRI ORIGINE ÆGYPTIA

AD

PERILLUSTRES SODALES

SOCIETATIS ANTIQUARIORUM LONDINENSIS

AUCTORE

FRID. SAM. SCHMIDT,

HELVETIO BERNATE, ACADEM. INSCRIPT. ET HUM. ART. PARIS. SOCIET. ANTIQUARIORUM LONDIN. ACADEM. ELECTORALIS SCIENT. BOICÆ, ET HIST. ECCLES. LUCENSIS SOCIO.

BERNÆ.

APUD ABR. WAGNER FILIUM,

1760.

XXVIII

SCHMIDT

124

DISSERTATIO

DE

ZODIACI NOSTRI ORIGINE ÆGYPTIA

AD

PERILLUSTRES SODALES *SOCIETATIS ANTIQUARIORUM LONDINENSIS.*

CUM multa egregie, Sodales Erudiſſimi, a Gente veſtra ad Litterarum incrementa inſtituta ſunt, tum nihil præclarius, quam quod perilluſtris Veſtra Societas, circa res antiquas, quibus nihil nobilius eſſe poteſt, ſeria verſatur cura. Quid vero antiquius eſt ſideribus Signiferi Circuli, de quibus nunc agere in animo eſt? unde fere omnis Ægyptiorum et Græcorum fabuloſa Hiſtoria pendet. Quid magis officii mei, quam Scriptionem iſtam honori et meritis Veſtris nuncupare? Vobis enim quantum debeam in publicis Societatis Veſtræ Monumentis continetur, quibus et Patris mei, meumque nomen inſcripſiſtis. Ego vero reverentiæ Veſtræ ſic ſemper inſerviam, non, ut me Societatis membrum, ſed ut Candidatum ejus putem.

De Origine Signorum Zodiaci noſtri dicere inſtitui, craſſis enim latet occultata et circumfuſa tenebris; cujus quidem tantæ et tam difficilis rei certam cognitionem me aſſecutum fuiſſe non profiteor; conjectationem tantum promitto, quæ veroſimilis videtur. Sed antequam illam proponam breviter agendum erit de variis ſententiis, quæ hac de re olim floruere, hodieque inter eruditos circumferuntur.

Vetus vulgi opinio eſt Signa Zodiaci Stellarum ſuarum poſitione eas efficere figuras, quibus repræſentantur; ſed hæc accurate confutata ſunt ab Eruditiſſ. Salmasio in Præfatione Libri, qui inſcribitur De Annis Climactericis. Ubi idem Philoſophus optime refellit eorum mentem, qui Sidera Orbis Signiferi ob vim ſuam, quam in terrena transfundunt, iis putant inſignitas figuris, quibus ea notata deprehendimus; iſti fingunt Leonem in Signo ſuo collocatum fuiſſe, propterea quod obſervaſſent antiqui, eos, qui ſub hoc Animali naſcuntur, ejus naturam habere. Quorum ſi vera eſſet ſententia, ſequeretur perabſurdum illud, Aſtrologiam diviſionem et Denominationem Signorum Zodiaci præceſſiſſe.

Sunt porro levia et perinfirma, quæ dicuntur de Apotheoſi filiorum Jacobi Patriarchæ in duodecim ſignis iis repræſentationibus adumbrata, quæ cum Jacobi oraculis, in filios ſuos

ſuos editis, conveniunt (*). *Ruben* eſt Aquarius, quia juxta hujus Auctoris converſionem, Jacobus de eo dixit, *ut Aquam te præcipitaſti* (**). *Gad* eſt Capricornus, quia *Guedi* in Hebræorum ſermone Hircum notat; quæ, quamvis vitioſa ſint, non ita tamen jejuna, quam illa de Cancro, qui in hac opinione *Benjaminis* Signum eſt, propterea quod de eo Vates ait: *mane devorat prædam, et ad Veſperam dividit ſpolium* (***). Hæc, inquit hujus ſententiæ Auctor, eſt plenaria rerum et naturæ inverſio, devorare prædam, poſtea vero eam dividere; hinc Cancer retrogradum animal in hoc ſigno collocatum. Hinc patet, quomodo prava ingenia ad fœdiſſima uſque ludibria dilabantur, ſi conjecturas omnibus numeris abſolutas proferre audent.

NUNC operæ pretium eſt cognoſcere perelegantem MACROBII ſententiam, cui placet figuras nominaque Signorum Zodiaci fundamentum ſuum habere in varia horum ſiderum relatione ad Solem. Fortiſſimum hujus opinionis præſidium in Cancri et Capricorni Signis ſitum

 eſt,

(*) Hanc ſententiam ab Auctore, cujus nomen ignoratur, profectam, reperimus in Hiſtoire de l'Acad. R. des Inſcr. et Belles Lettres. T. V. 31. ſeq.

(**) Geneſ. 49, 4.

(***) Geneſ. 49, 27.

eſt, de quibus hæc habet Macrobius (*): *Cancer animal retro et oblique cedit. Eadem ratione Sol in eo Signo obliquum, ut ſolet, incipit agere regreſſum. Capræ vero conſuetudo hæc in paſtu videtur, ut ſemper altum paſcendo petat. Sed et Sol in Capricorno incipit ab imis in alta remeare.*

Hanc opinionem Macrobii noſtris temporibus ſibi adoptaſſe auxiſſeque viſus eſt Abbas Pluche, qui tamen mihi, omnibus rite perpenſis, novam hac de re conjecturam propoſuiſſe videtur, nam prior horum Auctorum, ut modo declaravimus, putat Signa Zodiaci nomina ſua ſortita eſſe ab ea tantum relatione, quam habent ad Solem; poſterior vero, quamvis in quibuſdam Macrobio conſentiat, præcipue eorum originem iis deberi arbitratur, quæ non modo in cœlo ſed etiam in terra in hominum Societatibus iis fiunt temporibus, quibus Sol ea ſigna percurrit. Exemplo ſint ſequentia ex ejus ingenioſiſſimo Libro, qui Hiſtoria Cœli inſcribitur, deſumta, ubi de quatuor ultimis Zodiaci ſignis hæc habet (**): *Morbi, quos recedens Sol in autumno*

(*) Saturn. I. 17. Videatur etiam l. 21. ubi fere idem Syſtema, relationem nempe Signiferi Circuli ad Solem, quoad cetera ejus ſidera exhibet.

(**) Lib. I. cap. 3. p. 11. ſeq. Edit. Paris. 1739.

tumno importat, per Scorpium adumbrantur, virulentum telum ſecum ferentem. Venatio, qua Veteres feras exturbabant ea tempeſtate, qua arbores foliis denudari conſueverunt, apprime per hominem ſagitta vel Clava inſtructum repræſentari potuit. Aquarius ad hiemales pertinet pluvias, piſces ligati, aut rete capti, piſcatum innuunt, qui ineunte vere optimus eſt.

HANC Zodiaci denominationem Abbas PLUCHE ad remotiſſima Diluvii tempora aſcendere putat, contra quam ſententiam multa ſcripta ſunt ab eruditiſſimis Viris LE MIRE (*), et DE LA NAUZE (**), quorum argumenta huc facientia tangere nolo; MACROBII enim atque PLUCHII conjectationes neque confirmare, neque refellere in animo eſt, iis quiſque pro ingenio ſuo demat vel addat fidem.

Reſtat, ut ſententiam Cel. GOGUETI ex-

 pen-

(*) Mémoires de Trevoux Ann. 1740. Juin. pag. 1151. ſeq. Lettre du P. *Le Mire* de la Comp. de Jeſus, — auſujet de l'invention du Zodiaque attribuée par l'Auteur du Spectacle de la Nature aux premiers deſcendans de Noë.

(**) Hiſtoire du Calendrier Egyptien par M. *de la Nauze*, in Mémoires de l'Acad. R. des Inſcript. T. XIV. 358.

pendam, qui peculiari eruditiſſimi operis ſui ſegmento (*) hanc rem multis pertractavit. Ille vero cenſet Signa Zodiaci iſtis temporibus Gentibuſque deberi, quæ Litterarum Elementis deſtituebantur, iis vero, cum Aſtronomiæ Contemplationes ſcripto conſignare vellent, Hieroglyphicis utendum fuit Litteris, quæ tum ſolæ habebantur, quæ oblique tantum rei repræſentatæ conveniebant, et plerumque ex animalibus conſtabant. In Planiſphæriis itaque ſuis Aſtronomicis unius ſideris ſtellas per lineas invicem jungebant, adjiciebant porro ejus nomen ſcriptum per formas Hieroglyphicas, tum enim nondum erant Litterarum Elementa. Hieroglyphicæ autem iſtæ notæ mox ipſorum ſignorum loco conſtitui cœpere, ſed earum rationem reddere non valemus, quia ad antiquæ iſtius Scripturæ ſcientiam aditus nullus patet. Hanc ego ſubtilitatem ſolertiſſimo Gogueto dignam judico, ſed a veritate remotiſſimam.

Nunc venio ad conjecturam meam, juxta quam Græci Zodiacum, quo hodie utimur, ab Ægyptiis accepère, qui quodlibet Signum uni ex Diis ſuis ſingulari modo conſecrarunt, et iis re-

(*) Diſſertation ſur les Noms et les figures des Conſtellations, in Origine des Loix, des Arts, et des Sciences T. II. p. 731-780. Edit. Hagæ Comitum. 8. 1758.

repræſentationibus inſigniverunt, quæ his Numinibus in eorum Hieroglyphicis notis ſacriſque monumentis tribui ſolebant; idque ita, ut unicuique horum Deorum, quantum id fieri potuit, illud ſidus ſacraretur, quod cum cultu, quem Ægyptii ei exhibuerunt, conveniret, et qui fere totus Aſtronomicus erat et Phyſicus, Ægyptiorum regioni adaptatus (*).

DICAM igitur de ſingulis ſigniferi circuli ſideribus, ſi prius videro de Zodiaci Ægyptii atque Græci ſimilitudine. Sunt enim Philoſophi, et fuerunt, qui omnino Zodiacum Ægyptiorum et Græcorum diſpares fuiſſe arbitrantur; quorum ſi vera eſt opinio, quæ poteſt Græci Zodiaci origo eſſe Ægyptia? Totum igitur id, quod nobis opponunt, quid et quale ſit, ipſorum optimis verbis declarabimus: *Diſſimilitudo Zodiaci Ægyptii et Græci*, ait Eruditiſſ. DE LA NAUZE, (**) *nemini dubia eſſe poteſt. Achilles enim Tatius jam obſervavit Græ-*

(*) Accuratius adhuc hæc explicari poſſent, ſi de forma antiquiſſimi anni Ægyptiaci, quæ obſcuriſſima eſt, certius conſtaret.

(**) L. c. 359. *Le Mire.* L. c. 1164. Eruditiſſimi iſti Viri, dum contra Abb. *Pluche* ſententiam diſputant, quæ Zodiaci ſignis ſummam Antiquitatem tribuit, unum ex præcipuis argumentis a diverſitate Zodiaci Græci et Ægyptii vel Chaldæi ſibi petendum autumant.

cos ad Heroes ſuos et ad Hiſtorias ſuas nomina et conſtellationes Ægyptiorum referre, et res ipſa ſatis loquitur. Inſpiciamus integrum Achillis Tatii locum (*): *Ob id penes varias nationes diverſa quoque reperiuntur nomina ſtellarum. In Ægyptiaca Sphæra neque draco in cenſum nominaque Siderum venit; neque Urſæ; neque Cepheus; ſed aliæ ſunt ſimulacrorum formæ, nominaque illis indita. Ita neque in Chaldæorum Aſtrologia. Græci porro vocabula iſta de inſignibus heroibus tranſtulerunt, ut comprehendi et agnoſci facilius poſſent.*

Si fallaci argumento uti vellem, dicerem, heic non de Zodiaco ſermonem eſſe; ſed alia ſuperſunt, quæ contra Achillem Tatium objicienda videntur. Iſte enim Auctor, recentior cum ſit (**), non maximi in hac re momenti eſt, quia Plutarcho graviſſimo ſcriptori adverſatur, qui diſerte adſtruit Urſam in Sphæra Ægyptiorum conſpici (***). Illud quo-

(*) Iſagoge in Arati Phænomena. Apud Petavium in Uranologio p. 164.

(**) Aldus Manutius Ep. 6. Ach. Tatium perantiquum putat: P. Le Mire l. cit. ſentit eum noni eſſe Seculi; nobis quidem incerta eſt ejus ætas: ſi tamen Auctores, quos citat, conſideremus, mediam viam incedendam exiſtimamus, quæ hunc Scriptorem ad quartum refert Seculum. Weidler Hiſt. Aſtron. 191.

(***) De Iſide 359. Edit. Wechel. An. 1599.

quoque apparet ACHILLEM TATIUM, et qui illum ſequuntur, non rite intellexiſſe differentiam Sphæræ Ægyptiæ et Græcæ, de qua Veteres ubique loquuntur; illa enim non in diſſimilitudine figurarum, ſed in diſpari eas explicandi modo conſiſtit. Cujus rei exempla quædam proferam: Aries in Ægypto Jupiter cenſebatur Ammon; apud Græcos erat ille, de quo Phrixi agebant fabulæ. Taurus apud Ægyptios erat Apis; apud Græcos is, qui Europam abduxit. Sic Græci, ut poſteris ſigniferum Circulum ſe inveniſſe perſuaderent, fabulas ſuas in figuris horum Signorum repræſentatas eſſe dixerunt; etſi antiquiſſimis temporibus optime ſcirent longe alio modo hæc in Ægypto explicari, unde orbem ſigniferum acceperant; et ſic accidit, ut mendacium furto ſe jungeret comitem (*). Sic Græci in tota ſua Mythologia, ea, quæ Aſtronomice in Ægypto intelligebantur, ad ſuæ Gentis homines, regioneſque translata, hiſtorice exponebant (**).

NIGIDIUS duas ſcripſit Sphæras, Græcam alteram, ubi ſiderum nomina juxta hujus Populi fabu-

(*) Hæc etiam ſatisfaciunt iis, qui ex Sphæræ Græcæ Græcis explicationibus, contendunt ejus figuras ab hac Gente originem cœpiſſe.

(**) In his ſedulo diſtinguenda ſunt Ægyptia antiqua, ab iis quæ Græca ſunt et Hiſtorica.

fabulas explicabat ; alteram Barbaram, ſeu Ægyptiam ; ſic enim præ ceteris vocabant illam gentem, unde ſcientias omnes ſumſerant. Nunc vero non inquiro, an Ægyptiorum Zodiacus in omnibus cum illo Chaldæorum conveniat, hæc enim comitem habent quæſtionem illam tantam et tot controverſiis implicatam, de migrationibus, et commerciis harum Nationum, et de Antiquitate Scientiarum, quæ inter illas floruere [*].

Illi vero, qui Zodiaci Ægyptii et Græci diſſimilitudinem tuentur, cauſam ſuam porro ſequentibus explicant verbis [**] : *Quod ſpecialius ad Zodiaci attinet ſigna, nomina, quæ Græci illis impoſuerunt, nullam habent affinitatem cum iis, quibus Arabes et ceteri Orientis populi ea inſignivere, qui dubio procul veteris Sphæræ Ægyptiorum veſtigia optime ſervarunt.*

Hæc refelli poſſunt, non enim video, cur Arabes et ceteræ Orientis Gentes melius quam Græci Zoadicum Ægyptiorum ſervare debuiſſent.

[*] Probabile videtur Chaldæorum antiquam ſphæram cum vetuſtiſſima Perſica, hanc cum antiquiore Arabica conveniſſe, omnes ab Ægyptiaca diverſas fuiſſe. Ex veteri autem illa Chaldæorum ſphæra explicandæ conſtellationes, quarum nomina in V. T. codice occurrunt.

[**] De la Nauze loc. cit.

 129

ſent. De Græcis enim conſtat eos ſua omnia huic Genti debere, de Arabibus certum eos ſcientias ſuas non ab Ægyptiis accepiſſe, a quibus Religione, ſuperſtitione, lingua, moribus penitus differunt. Arabes autem et fere omnes Orientis populi, Sinenſibus exceptis, recentioribus demum temporibus a Græcis Aſtronomiam et Sphæram ſuam aſſumſerunt, quod teſtantur OLUG BEGII Tabulæ ab Erud. HYDE vulgatæ. Si vero ſcrutari Arabes veteres, et ea, quæ de antiquiſſima ſua Sphæra memoriæ prodiderunt, eruere coner, reperio eos quaſdam Conſtellationes olim aliter, quam Græci faciunt, vocaſſe, quæ, ut videtur, non ab Ægyptiis, ſed a Pecuaria, qua utebantur vita, traducta ſunt [*]. Poſt Mohamedem Arabes optime potuerunt perfectius illud Græcæ Aſtronomiæ Siſtema ſequi, antea id non feciſſent, quia vetus eorum Religio et ſuperſtitio in antiqua eorum ſphæra fundamentum ſuum habuit.

RESTAT, ut de monumentis quibusdam Ægyptiis agam, ex quibus nonnulli differentiam Zodiaci Ægyptii et Græci probare annituntur.

KIR-

[*] Hyde l. c. p. 4. Golius in Alfreganum. p. 63. Qui de vetuſto Arabum Zodiaco, nova, Hydio et Golio incognita, comperire cogitat, is non Arabum Aſtronomos, ſed potius manuſcriptos interpretes antiquorum hujus gentis Poëtarum adeat, qui fere nihil de ſtellis errantibus, ſed multa de iis, quæ cœlo infixa ſunt, memoriæ prodidere.

Kircherus [*] itaque, et Montfauconius [**] edidere Ægyptiacarum Antiquitatum reliquias, quas Zodiacum repræſentare putaverunt, et quæ fere nullam cum ſignifero noſtro Circulo affinitatem habent. Sed Kircheri et Montfauconii opiniones ſe mutuo tollunt, dum figuræ, quas uterque tanquam Zodiaci Ægyptii ſigna protulit, multum a ſe invicem differunt. Montfauconii autem Monumentum, quod ille Calendarium Ægyptiacum vocat, noſtris temporibus iterum editum fuit ab Illuſtriſſ. Comite Decaylus [***] ſummo Ægyptiacarum Litterarum promotore, qui optime doctiſſimeque declaravit Zodiacum in eo non exhiberi; et illud argumentum, quod a duodecim figuris, quæ in eo occurrunt, deſumtum eſt, nihil unquam probabit, cum hoc monumentum, non ut integrum, ſed tanquam fragmentum, conſiderandum veniat. Ipſe quoque hoc monumentum, ſeu faſciam iſtam Ægyptiacam, in S. Genovevæ Muſeo conſpexi, unde mihi concludere licuit Ill. Comitis Decaylus editionem exemplar ſuum probe accurateque referre; in eo vero præcipue ſingularis videbatur, quod ſtatim infra quamlibet figuram, in columnis ſpaciisque ſeparatis repræſentatam, litteris vetuſtis Ægy-

[*] Oedip. Ægypt. T. 2. 161.

[**] Antiq. Expliq. Suplément. 2. pl. 54.

[***] Récueil d'Antiquités. Pl. XXI - XXVI.

Ægyptiis Epiſtolographicis [*] nomina quædam rubro colore tincta occurrerent, cum cetera atro colore perſcripta eſſent; ex quo mihi profecto perſpicuum eſt, has figuras, etſi ipſa Zodiaci ſigna non repræſentent, aliquo tamen modo ad Calendaria pertinere, et forte Decanos Ægyptiorum nobis ſiſtere. Decani Ægyptiorum, Præſides ſigniferi circuli, ut id in tranſitu dicam, numero ſunt 36., tres enim eorum unicuique Zodiaci Signo præponi ſolent, quorum Nomina Ægyptiaca corrupte exhibet SCALIGER in Manilium, accuratius SALMASIUS de Annis Climacteris. Doctrina vero, quam Ægyptii de his Decanis fovebant, obſcuriſſima eſt, et, ſi penitus cognoſceretur, Zodiacum hujus Gentis forte egregie illuſtraret. Cui vero Decanos ex antiquitate eruere in animo eſt, is, præter Linguæ Copticæ ſubſidium, adhibebit monumentum ſingulare, ad Zodiacum maxime faciens, et omnibus, qui hac de re egerunt, neglectum; occurrit illud in Hiſtoria Academiæ Reg. Scient. Pariſ. An. 1708., cum qua communicatum fuit a Cl. BIANCHINO. [**] Romæ itaque A. 1705. iſtud Fragmentum Planiſphærii Ægyptio Romani repertum fuit Tabula

[*] Quæ in communi vitæ uſu receptæ ex Litterarum Elementis conſtabant.

[**] Veroſimile mihi videtur fragmentum hujus Monumenti ex Peireſcii Schedis editum fuiſſe a Montfauconio Antiq. 1. 124. Supl. 1. après la Pl. XVII.

bula conſtans lapidea, cui inſunt circuli plurimi, ut ita dicam concentrici, quorum κέντρον habet Urſas, et Draconem; exterior circulus Animalia offert 12., a Zodiaci Signis diverſa. Tertius et quartus orbis Zodiaci exhibet Signa; quintus et ſextus Deos, et præcipue Planetas ſpectandos præbet, ita depictos, ut exterior circulus Mercurium ea forma repræſentet, qua apud Græcos et Romanos inſigniebatur, interior vero ſic illum ob oculos ponat, ut Ægyptiorum Anubin in eo deprehendamus. Sic porro in exteriore orbe Apollo occurrit Romanorum more radiatus, in interiore autem circulo ejus loco ponitur homo accipitris capite ornatus, quæ Solis imago fuit apud Ægyptios. Semper autem tres horum Deorum unum Zodiaci ſignum, in interioribus circulis contentum, includere ſolent, unde perſpicuum eſt heic Decanos Ægyptiorum exhiberi, eos ex Planetis præcipue deſumtos, et eundem Decanum ſæpius pluribus diverſis Zodiaci ſignis præeſſe. Sed nimis mutilum eſt iſtud fragmentum, quam ut omnia, quæ ad Decanos Ægyptiorum pertinent, inde cum certitudine cognoſcere queamus. Unicuique vero Decano in Monumento Romæ eruto Græco Latinis Litteris, nomina quædam ſubſcribuntur, quæ fere omnia ſibi invicem ſimilia eſſe videntur, ubi alicujus momenti eſt obſervare, in Faſcia quoque Pariſienſi ſubſcriptiones ad Decanos Ægyptios fere omnes ex iisdem Ægyptiorum Litteris conſtare, unde

forte

forte olim felix aliquod ingenium ex horum duorum Monumentorum ſedula collatione in Epiſtolographicæ Ægyptiæ Scripturæ genuinam Lectionem incidere poterit. Equidem illud etiam animadverto SCALIGERUM non modo nomina ſed figuras quoque Decanorum Zodiaci evulgaſſe, quas, qui de Decanis agere volunt, ſedulo debent inſpicere. Hæ vero figuræ ab iis, quæ in Monumento Romano occurrunt, valde differunt; unde forte quis cogitare poſſet in iſto monumento occurrere Zodiaci relationem ad ſolennia quædam Ægyptiorum Deorum Feſta, quo plurima ejus gentis ſigna referenda ſunt. Sed jam ad propoſitum revertamur.

VIDIMUS itaque præcipua argumenta, quæ adverſarii ſententiæ noſtræ adferunt ad probandam Zodiaci Ægyptii Græcique differentiam; Omittimus multa, ineptum enim foret de tam perſpicua re pluribus verbis diſputare, inprimis cum nemo Veterum de differentia Signorum Zodiaci Græci et Ægyptii ſermonem inſtituat, imo omnes conſentiant ea in utroque eadem fuiſſe. MACROBIUS, qui Zodiaci repertores Ægyptios facit, de Græci Zodiaci ſignis loquitur. MANETHO Ægyptius, qui Ptolemæi Philadelphi temporibus vixit, et principiis Petoſiris et Necepſo imbutus fuit, Zodiaci Græci ſigna ſequitur. Sic LUCIANUS, vel quicunque demum ſit Auctor libri de Aſtrologia,

logia, qui ſub ejus nomine circumfertur, aſſerit Arietem, Taurum, Capricornum, Piſces, quæ Græci Zodiaci ſigna ſunt, in illo Ægyptiorum deprehendi [*]. Imo ulterius adhuc progreditur, dum putat animalium cultum apud Ægyptios inde originem trahere, quod illa in Circulo ſignifero conſecrata fuerint [**]. Quam ultimam concluſionem, ab Eruditiſſ. Warburthono confutatam [†] nos non tangimus, nunc enim illud ſatis eſt, Lucianum cum tota Antiquitate Zodiaci Græci et Ægyptii ſimilitudinem agnoſcere.

Si dubia et captioſa argumentatione in re certa uti vellem, confugere poſſem ad nummos Hadriani et præcipue Antonini temporibus in Ægypto percuſſos, ubi ſigna Zodiaci noſtri ſepa-

[*] Editio Reitzii T. 2. 363.

[**] Animalium cultum originem habere a Zodiaco, ſentit etiam Erud. mihique amiciſſimus Abbas de Mehegan, qui de orbe ſignifero multa ingenioſe diſputat in libro, cui titulum præfixit *Origine, Progres, et Decadence de l'Idolatrie* Paris 1757. Erudito iſti viro Pariſiis ante annum et quod excedit, tradidi exemplum diſſertationis meæ, Gallico tunc ſermone edendæ, ſed quod ille ſe perdidiſſe ſcripſit. Sententia iſta de Zoolatria, ex Zodiaci ſignis deducenda, ſub examen vocatur in libro, cui Titulus: *Du Culte des Dieux Fetiches* 253.

[†] The divin Legation of Moſes L. IV. Sect. 4.

132

ſeparatim poſita occurrunt, addita ſtella, et ſæpius impoſito ſtellæ capite, tanquam ſideris hujus Numine Tutelari [*]. Rariſſimi ſunt iſti nummi, et tria tantum aut quatuor Zodiaci ſigna inde vulgata ſunt; cui vero illos accurate cognoſcere lubet, is adeat ineditos vetuſtatis theſauros, Regium Gallicum, Muſea Cel. Pellerini, et Collegiorum Societ. Jeſu Pariſienſium, in quibus omnia Zodiaci ſigna deprehendi. De his vero latius agere nolo, quia hæc monumenta, etſi Ægyptia, recentiora tamen ſunt, quam ut rite, rem de qua quæritur, confirmare queant.

EJUSDEM ponderis, valde nempe conjecturale, eſt illud argumentum, quod a vetuſtioribus illis notis deſumitur, quibus Zodiaci ſigna Aſtronomis indigitantur, et quæ videntur eſſe ſpecies Hieroglyphicarum Ægyptiarum formarum; integræ enim effigies, in his notis contractæ, priſcæ imaginis veſtigia ſervant [**].

SED jam ſentio me eſſe longius provectum quam propoſita ratio poſtularet, verum huc

 tra-

[*] Cel. Morellius civis meus in Specim. R. Num. antiquæ p. 123. Hi nummi fere omnes annum VIII. Anton. P. exhibent.

[**] Præ ceteris heic conferri meretur Eruditiſſ. Zanettius in Urna Contarena.

traxit adverſariorum numerus, qui, cum clari ſane in litteris ſint, in hac parte, qua a ſententia mea diſcedunt, nominandi fuerunt. Venio nunc ad ſpecialia, ut, per ſingula Zodiaci ſigna eundo, declarem, unde quodlibet eorum nomen ſuum acceperit, et cui Deo apud Ægyptios tributum fuerit. Dubium nemini eſt Ægyptios Deorum ſuorum imperium thronosque in Planetarum orbibus et ſignifero Circulo collocaſſe, quod toti Aſtrologiæ Ægyptiæ originem dedit; Divinatio enim ex aſtris non alio nititur fundamento, quam illo, Stellas eſſe Numina, unde multa manant et fluunt, quibus Animantes reguntur: Et hæc vetuſtiſſimæ Idololatriæ occaſionem dediſſe videntur, antiquiſſimis enim temporibus non extabuit quidem opinio de uno ſummo Deo, ſed falſos ſibi homines fingebant conceptus de ejus Providentia; putabant eum Miniſtros ſuos in Planetis et Zodiaco collocaſſe; qui, dum inde orbem noſtrum gubernare cenſerentur, paulatim eum cultum meruere, qui ſummo tantum numini debetur.

Ab Arietis itaque incipiam ſigno, quod ſententiæ meæ non controverſum exhibet argumentum. Arietem enim in Zodiaco Ægyptiorum locum habuiſſe teſtis eſt Lucianus. Hunc vero Hyginus [*], Scholiastes Germa-

[*] Hygini Poeticon Aſtronom. pag. 467. cap. 20. Edit V. Staveren.

GERMANICI [*] aliique plures aſſerunt, Jovi Ammoni apud Ægyptios ſacrum fuiſſe, quod etiam legimus apud ABENEPHIUM et AVENAAR Judeorum Arabumque Aſtronomos, KIRCHERO [**] citatos. Ammon in Ægypto præſes habebatur Æquinoctii verni, quod in Signo Arietis collocatum fuit. Hinc explicantur omnes illæ fabulæ, quæ apud Ægyptios Græcos et Arabes de Ariete ſeu Jove Ammone narrabantur. [†]. EUSEBIUS, de Ægyptio Jovis Ammonis ſigno loquens, hæc habet [††]: *Caput quidem Arietis*, quo hæc effigies ornata fuit, *ſolennem congreſſionem Solis et Lunæ in Signo Arietis repræſentat.* Et PROCLUS in Timæum [†††] *Arietem Ægyptii ſingularem in modum coluerunt, eo quod ſimulacro Ammonis apud ipſos caput arietinum imponatur. Accedit, quod Aries, primum quippe Zodiaci ſignum, principum ſit genituræ, et quod motus*

 ejus

[*] Scholia ad Germanici Aratea Phænomena p. 120. Edit. Morellii.

[**] Silentio præterire nolo Avenaar mihi ignotum eſſe, et Abenephium Kirchero citatum mihi valde ſuſpectum videri. Oedipus Ægypt. 2. 2. 178. 201.

[†] Unus inſtar omnium conſulendus maximus Ægyptiorum ſtudiorum defenſor Jablonskius Panth. Ægypt. 157-184.

[††] Præp. Evang. 3. 12.

[†††] Lib. I. p. 30. et Hyginus Fab. 133. p. 237.

ejus eſt velociſſimus, quia in illo ſigno Sol Æquinoctium facit. Hæc et alia quæ lubens omitto, opinionem meam de Ariete in Zodiaco Ægyptiorum conſpicuo et Jovi Ammoni dicato ita confirmant, ut ea in controverſiam adduci nequeat.

Huc etiam faciunt figuræ quædam Iſiacæ Tabulæ, quæ ipſa ut Calendarij Ægyptij ſpecies conſideranda eſt. In primo autem ejus ſegmento apparet aries, cui Cynocephalus ſedens ſuppoſitus eſt; Jam vero Horapollo ſentit *Ægyptios Æquinoctia ſignificantes Cynocephalum ſedentem pingere, quia duobus anni Æquinoctiis duodecies in die per ſingulas nimirum horas urinam reddit, idemque et noctu facit* (*). Erraſſe autem videntur Pignorius (**) et Abbas Banjer qui inconſiderate Arietem Tabulæ Iſiacæ pro Hirco venditarunt, cum Kircherus et Jablonskius longe melius hanc figuram pro Ariete acceperint; ſic certe eſt in nupera et optima Tabulæ Iſiacæ Editione, quam Illuſtr. Comes de Caylus vulgavit, ut et in vetuſta et pereleganti ejus ichnographia, quæ per Jacobum Francum Venetum prodiit. Veriſimile tandem eſt Paſcha in Æquinoctio verno in contumeliam Idololatriæ

(*) Hierogl. I. 16.

(**) Menſæ Iſiacæ Expoſitio. Fig. F. p. 21.

134

triæ inſtitutum fuiſſe, ut eadem anni tempeſtate, qua Ægyptij Ammonem maxime coluerunt, Aries huic Numini ſacer a Judæis cæderetur (†). Hanc ſententiam amplectitur Auctor Chronici Orientalis, quod ab Editore Echellenſe vocamus (††); in eadem opinione eſt etiam R. BEÇHAI (†††) et R. Abr. SEBA, qui cauſam ſuam his explicat verbis (*): *Incipiebant autem illi, Ægyptij, numerare menſes ſuos ab eo tempore, quo Sol ingrediebatur in initium Signi Arietis, atque is menſis totus feſta ſolennitate celebrabatur, et illi magnum honorem exhibebant in cultu ſuo, præ omnibus reliquis menſibus. Deo itaque viſum eſt mundare Iſraëlitas, eosque longe removere a ſtatutis Gentium; illi etiam parcunt pecudibus ſuis, et ideo non comedunt carnem arietis, vos autem ſumite illum ad mactandum eum, et aſſate eum, et comedite carnem ejus et reliquum comburite* etc. Heic quoque laudandus videtur TACITUS (**), qui ait: *Moſes, quo ſibi in poſterum gentem firmaret, novos ritus contrariosque ceteris mortalibus in-*

(†) Fere omnes rituales Leges Idololatriæ fuerunt oppoſitæ; non excludendi tamen ſunt alii fines, quinimo conjungendi, ut ſumma inde Legiſlatoris ſapientia eluceat.

(††) Pag. 7.

(†††) In Exod. 12, 80.

(*) Comment. in Leg. p. 70.

(**) Hiſtor. 5. 4.

indidit. Profana illic omnia, quæ apud nos ſacra, rurſum conceſſa apud illos, quæ nobis inceſta; Effigies animalis, quo monſtrante errorem ſitimque depulerant, penetrali ſacravere, cæſo Ariete velut in contumeliam Hammonis.

Supracitati Ægypti nummi Ammonis caput Signo Arietis adjectum repræſentant (†): Prolixus certe fui in Arietis ſigno ex mente mea explicando, ſed conducebat ab initio declarare Veterum teſtificationem et rationum copiam mihi non deeſſe; in ceteris itaque compendioſiore utar via, æquos enim judices jam in ſententiam meam diſceſſiſſe arbitror.

Manilius (††) aliique Romanorum Scriptores quælibet ſigna Zodiaci uni ex Diis ſuis tribuerunt; ſed non diſſimulandum, quod obſcurari non poteſt, illorum conſecrationem in multis Romanorum potius ingenia, quam Ægyptiam prodere originem. Si vero eos ſequamur, Taurus Veneri ſacratus fuit [*]:

. . . *Taurum Cytherea tuetur.*

Hæc

(†) Pedruſi Nummiſmata. 331. n. 1. Vol. VI. Nummus Hadriani.

(††) Lib. 2. 434. ſeq. Commentatores ad Ennii Fragm. pag. 165. Vetuſtiſſ. Calendarium Farneſianum.

[*] Manilius 2. 439.

135

Hæc cum ita ſint, poſſet aliquis pugnare Veneri Ægyptiorum ſacram fuiſſe vaccam [*], ubi porrò contendendum foret, non Taurum ſed Vaccam olim in hoc ſigno fuiſſe collocatam, et addendum Aſtrologos hoc ſidus θῆλυ ζώδιον vocare, judicantes ſimul illud homines molles et enervatos reddere [†]:

At, quos prima creant naſcentis Sidera Tauri,
Feminei incedunt.

Sed his non aſſentior, longe enim alia eſt ratio, quæ Aſtrologos movit, ut hanc ponerent ſententiam. Mihi vero placet unum ex ſacris Tauris, Apin ſcilicet, in hoc ſidere repræſentari, quod jam animadvertit LUCIANUS [††], qui inquit: *Sane etiam Taurum in honorem cæleſtis Tauri colunt, atque eſt illis Apis res ſanctiſſima, qui Regionem illorum depaſcatur, cui oraculum ibi conſtituerint, Signum Divinationis illius* caeleſtis *Tauri.*

IN GEMINIS Horum video et Harpocratem Ægyptiorum Deos in multis ſibi convenientes, indivulſos fratres, atque intimos familiares. Græci vero et Latini dicunt eſſe Caſto-

[*] Ælian. H. Anim. XI. 27. Strabo L. XVII.

[†] Manilius 4. 519.

[††] Aſtrolog. 2. 363.

Caſtorem et Pollucem [†], fratres, qui verſis vicibus inter Mortales verſantur; uti Horus et Harpoerates, qui tanquam Sol die et nocte et in utroque ſolſtitio, alternis vicibus ſeſe ſpectandos præbent [*].

Heic exponam aliud argumentum eorum, qui Zodiaci Ægyptii et Græci differentiam defendunt; illi nobis offerunt Herodoti locum, qui ſic habet [**]: οὔτε Διοσκούρων τὰ οὐνόματα φασὶ εἰδέναι, οὐδέ σφι Θεοὶ οὗτοι ἐν τοῖσι ἄλλοισι θεοῖσι ἀποδεδέχαται. Sed ex his nihil contra nos efficitur; non enim heic Caſtor et Pollux citantur ut Gemini in orbe ſignifero; Ægyptii porro non cognoverunt Tyndaridarum Græca nomina, quia hi Dii apud illos Horus et Harpocrates ſalutabantur. An Bacchum ignorabant Ægyptii, quia illum Oſirin vocabant? an Mercurium, quem Anubin appellabant? an cetera Græcorum Numina, quæ mutatis nominibus ab illis ad hanc Gentem tranſiere.

Id

[†] Avienus p. 42. Scholiaſtes Germanici 112. Ed. Morellii.

[*] Ovum, ex quo nati Tyndaridæ, aliaque plurima, originem produnt Ægyptiacam.

[**] Lib. 2. p. 119. Edit. gr. lat. H. Steph. 1592.

136

ID quoque dicendum reſtat, KIRCHERUM, qui aliqua ex parte conjecturam noſtram de Zodiaco cognovit, id, quod ab initio de Geminis poſuimus, Veterum teſtificatione extra omne dubium collocaſſe; Sed nullam fere hic Auctor meretur fidem, dum, ſive oſtentationis cauſa, quo plura et difficiliora ſcire videretur, ſive, quod ſimilius veri eſt, ex nimia oſcitantia antiquos ſœpe perperam et inconſiderate citavit. Laudat is PLUTARCHUM dicentem, Geminorum ſignum apud Ægyptios Helitomeno et Harpocrati ſacratum fuiſſe; *Aiunt enim Ægyptii*, inquit KIRCHERUS [†], *Iſidem ab obitu cum Oſiride concubuiſſe, ex eoque Gemellos ſuſcepiſſe Helitomenon et Harpocratem, eosque poſtea in cœlum translatos huic manſioni prælatos fuiſſe.* Expoſui non PLUTARCHI judicium ſed KIRCHERI ſomnium; ſic enim ait PLUTARCHUS [††]. *Τὴν δὲ Ἶσιν μετὰ τὴν τελευτὴν ἐξ Ὀσιριδος συγγενομένυ, τεκεῖν ἠλιτόμενον ᾗ ἀσθενῆ τοῖσ κατωθεν γυὶοισ τὸν Ἁρποκράτην. Iſin, ex Oſiride, qui a morte cum ipſa coiviſſet, filium peperiſſe Harpocratem, fœtum abortivum, puſionem inferioribus debilem membris.* Ex quo perſpicuum eſt, Helitomenum a KIRCHERO nobis obtrudi, quod neſciret hac voce

[†] Oedip. Ægypt. 2. 154.
[††] De Iſide pag. 358.

Google

voce notari infantem per abortionem natum, quod Ægyptii de Harpocrate perhibere ſolebant.

Cancri ſidus apud Romanos Mercurio conſecratum fuit [*].

. . . . *Cyllenie Cancrum.*

Hinc in vetuſtis Romanorum Monumentis Cancri inter hujus Dei inſignia occurrunt [**]. Sic etiam in Ægypto Cancer Anubidi, ſeu Mercurio ſacer fuit [†], is autem erat ſtella Canis; qua de re hæc habet Porphyrius [††]: *Ægyptiis initium anni non eſt Aquarius, ut Romanis, ſed Cancer, prope Cancrum autem eſt Stella Caniculæ.*

Leonis ſidus Soli ſeu Oſiridi tributum fuit, tum enim hujus Aſtri ſumma vis deprehenditur, negare tamen nolo Horo quoque aliquo modo illud adſignari potuiſſe, dum ipſe quoque ad ſolem referendus eſt.

Hora-

[*] Manilius 2. 439.

[**] Du Choul Religion des Romains 155. Montfaucon Ant. Expl. 1, 83. n. 7.

[†] Huc faciunt Abraxeæ Gemmæ, in quibus Aſtaci marini et fluviales Anubin Ægyptium comitantur. Kircheri Oedip. T. 2. P. 2. 467. Ebermayer T. 17. n. 434. Macarij Gemmæ T. 12. 48. Montfaucon 2. 154. Auctarium Tab. Bemb. Tab. I. n. 5.

[††] De Antro Nymph. 264. Edit. Cantabrig.

HORAPOLLO affirmat apud Ægyptios Leonem illud ſignificare tempus, quo, Sole iſtud ſignum tranſeunte, amplior eſt Nili exundatio [*], hinc juxta antiquos Tubi, quibus Nili canales claudebantur, Leonum capitibus ornati fuerunt [**]; quales et hodie inter monumenta Ægyptia exſtant [†]. Hinc ſæpe videmus Leones, et effigies hominum leonis capite inſignitas, aquam Nili in vaſis portantes. Neque vero quidquam magis confirmat meam ſententiam, quam omnia illa Ægyptia monumenta, quæ hominem e ſomno ſuſcitatum repræſentant, menſæ incumbentem, quæ capite, cauda, pedibusque Leonis exornatur, adſtantibus mulieribus geſtuoſis, quæ motibus ſuis lætitiam, qua fruuntur, teſtatam faciunt; et additis Canopis plurimis. Quid enim indigitatur per Leonis inſignia, quam illa tempeſtas, qua Sol hoc ſidus percurrit? Quis eſt ille ex ſomno excitatus, niſi Nilus Ægyptum iterum oppletam tenens? An diverſa ab Iſide, femina, Nili reditum læta excipiens? quæ tandem aliæ, quam hujus fluvii aquæ, Canopis continentur? Talia Monumenta occurrunt apud omnes Ægyptiacorum Signorum Editores [††], et horum ſimile con-

[*] Lib. 1. 21. Scholia in Arati Phœn. 22. Ed. Oxon.

[**] Plutarchus Sympoſ. IV. Q. 5. 670.

[†] Recueil d'Antiq. de M. le Comte de Caylus. 1. pl. 17.

[††] Montfaucon Suplem. 2. 37. Antiq. Middleton. Tab. 23. Limbus Tab. Iſiacæ etc.

conſpexi in antiquiſſimis picturis, quibus ornatur Mumiæ Ægyptiacæ theca, quæ in Muſæo S. Genovevæ adſervatur.

Superius citati Ægypti nummi Leonis ſignum exhibent addita ſtella et capite radiato, quo Sol indigitatur [*].

Virgo Iſidi ſacra eſt, ut Leo Oſiridi ejus marito. Avienus [†] dum varias Veterum opiniones de iſto Signo recenſet, hanc quoque, quæ optima eſt, non omittit:

Aut Peluſiaci magis et Dea Littoris Iſis
Digna Poli, conſors et cura latrantis Anubis.

Aſtronomi autem Judæorum Kirchero [††] citati aſſerunt in hoc Signo collocari Mulierem parvulo quodam filio mammam præbentem, quod multi ridicule ad Servatorem generis noſtri transferunt; nam, ſi vera ſunt, quæ iſti tradunt, heic occurrit Iſis Horo ſuo admovens

[*] Hunc nummum Antonini Pii vidi in Muſeo Chamillardi, quod in magno Collegio Societ. Jeſu Pariſ. exſtat. Ibi etiam ex Bibliotheca Huetii, ut et in Collegio Claromontano, ſuperſunt plures inediti Aſtrologi Græci.

Eundem nummum deprehendimus in Muſei Theupoli. Tomo 2. p. 1140.

[†] P. 39. Ed. Morellii.

[††] Oedip. Ægypt. 2. 203. Kircherus heic citat Avenaar et Albumaſarem. Prior mihi ignotus; poſterior ſeculo decimo ſcripſiſſe putatur.

vens ubera, quod frequentius in monumentis Ægyptiis conſpicimus. Potuit etiam hæc imago originem ducere a vetuſta Virginis effigie, quam inter Signa Zodiaci in Gemma Dactyliothecæ Regiæ Gallicæ, et in alia apud Principem Aurelianenſem, deprehendi, ubi Virgo Unicornu in ſinum ſuum devolutum habet, quæ res, ut me docuit Eruditiſſ. Abbas Bellei, inde explicanda, quod veteres Græci et Arabes fingerent, Unicornu in ſinum virginum ſeſe projicere, ibique omni ferocitate depoſita ſoporatum caput ponere [†].

Sed ut ad propoſitum revertar, de Sphinge agam, quod in illa fundamentum totius opinionis meæ præclare jactum videtur. Sphinx enim compoſita eſt ex Leone et Virgine, hinc Ægyptiis Exundationem notabat Nili, quæ, Sole hæc ſigna tranſeunte, abundantiſſima eſt; cum vero Sphingis effigies ſint perantiquæ, antiquum quoque apud Ægyptios oportet eſſe illum Zodiacum, in quo Leonis et Virginis occurrunt ſidera. De Leone jam dixi ſupra, nunc vero et hoc arbitror adjiciendum, in Iſiaca Tabula [††], nummiſque vetuſtis [†††] femi-

[†] Damir Arabs, Euſtathius, aliique Bocharto citati. Hierozoic. l. 3. 26.

[††] Fig. V V.

[†††] Nummus Gentis Cœciliæ Morellio noſtro vulgatus, Theſ.

minam occurrere Leonis inſignitam capite, quæ figuræ, a nemine hactenus rite explicatæ, Sphingum videntur ſpecies, ex quibus nobiliſſimi Ægypti fluvii incrementa intelliguntur.

Diluamus nunc objecta Cel. Wachteri, quæ alicujus momenti ſunt; is vero in eruditiſſimo opere de Scripturæ et Naturæ Concordia (†) hac arrepta occaſione ſequentia nobis oppoſuit: *Quamvis autem Sphinx compoſitione ſua ſatis prodat, Zodiacum cum ſuis Animalibus, Ægyptiis ab antiquo notum fuiſſe, quod etiam ex Apoteleſmaticis Manethonis a Jac. Gronovio publicatis, cognoſcitur; ipſe tamen Zodiacus Telluri Niloticæ, quæ ſub ſigno virginis inundationem patitur, nequaquam convenit, quia Virgo cæleſtis a prima Zodiaci inſtitutione, non fuit ſignum inundationis, ſed meſſis ob ſpicam, quam manu tenet. Quid inde ſequatur nemini obſcurum eſſe poteſt, ſcil. Zodiacum cum ſuis animalibus non in Ægypto, ſed alio ſub cœlo inventum eſſe, et falli Macrobium, dum inventum Zodiaci Ægyptiis tranſcribit.*

Virginem in veteri Ægyptiorum Zodiaco ſpicas tenuiſſe nemo unquam probabit, his enim

---

Theſ. Morell. p. 52. conf. Cl. Spanhemius de Uſu et ...ſt. Numiſm. T. I. 241. Sedulo autem hæ figuræ, quantum id per monumenta licet, ab iis diſtinguendæ, quæ feliu..., ...ceborum, aliarumque ſimiarum capitibus, inſignitæ ſunt.

(†) Pag. 34.

enim illa ornata fuit a recentionibus, quibus Iſidem, cum Cerere, cui multis convenit, comparare placuit [†]:

Spiciferæ eſt Virgo Cereris.

Sed demus et hoc; an Spica Virgini non potuit tribui ut argumentum fertilitatis Ægypti, quæ omnis a Nilotica exundatione pendet?

LIBRA non conſpiciebatur in Veterum orbe ſignifero; Nepa in duas diviſa partes chelis ſuis iſtud effecit ſignum; poſtea demum Libræ additæ ut Æquinoctia innuerentur. Sœpe SCORPIUS in Monumentis conſpicitur Mithriacis, quæ multis modis ad Zodiacum pertinent, et plurima ejus ſigna repræſentant. Sœpe ille inter Hieroglyphicas occurrit notas. Apud Romanos Marti ſacer fuit [††]:

Pugnax Mavorti Scorpius hæret.

MARTEM quoque in Monumentis comitatur [†††]; Nullus vero eſt Ægyptiorum Deus, quem cum Marte componere queamus, præter Typhonem; cui Scorpius, ut omnia Animalia noxia et venenata, tribuendus erat; imo teſtis eſt PLUTARCHUS [*] Ægyptios Typhonis imperium in Nepæ ſidere collocaſſe.

C Cel.

[†] Manilius 2. 442.

[††] Manilius 2. 443.

[†††] Mars cum Scorpio adjecta ſtella in Achate apud Clar. Paſſerium de Gemmis Aſtriferis Tab. 138.

[*] De Iſide pag. 356. Supracitati Anton. Pii nummi Scor-

Cel. Pocockius fragmenta Obeliſci Ægyptii; quæ Romæ ſuperſunt, evulgavit (*), in quibus inter varias vetuſtas formas Hieroglyphicas etiam Sagittarius occurrit, illi, quem in Zodiaco conſpicimus, per omnia ſimilis, et qui Herculi Ægyptiorum nuncupatus fuit in memoriam belli, quod ille ſtrenue Gigantibus fecit (**). *Sacratiſſima*, ait Macrobius, *et auguſtiſſima Ægyptii Herculem Religione venerantur, ultraque memoriam, quæ apud illos retro longiſſima eſt, ut carentem initio colunt. Ipſe creditur et Gigantes interemiſſe, cum pro cælo pugnaret, quaſi virtus Deorum* (***). Vetuſtiſſima et ab Ægyptiis profecta eſt conſuetudo Hominum Animaliumque invicem jungendi corpora; hinc Sagittario Bellatoris Equi partes adjectæ fuerunt (†).

Ca-

Scorpii ſignum exhibent addita ſtella, et ſuperius adjecto galeati Martis capite. Muſei Theupoli Tomo 2. p. 1141. Nunc vero non inquiro an ea, quæ Veteres diverſimode de hoſtili odio Scorpii et Orionis tradunt, ex Typhonis Horique ſimultatibus deducenda ſint.

(*) Pococke Deſcript. of the Eaſt. T. 3. 207. Varia Zodiaci Signa ex Ægyptiorum Monumentis publicavit Bianchini La Iſtoria Univ. p. 111.

(**) Alio reſpectu Herculis labores ad Solem, Zodiacum percurrentem, referri queunt.

(***) Saturn. 1. cap. 20.

(†) Sic Horus, alter Typhonis Victor, equo uſus eſt in bello contra Typhonem. Plutarch. de Iſ. 358.

CAPRICORNUS Pani, ſeu Mendeti Ægyptiorum, ſacer eſt; cujus inſigne fuit Hircus. *Ægyptii Panem*, ait NONNUS (*), *Mendetem vocant, quoniam lingua ipſorum Mendes Hircum ſonat. Pan vero hic hircinam habet faciem; et tanta Religione Mendetem hunc, ſive Pana colunt, ut etiam a Capris omnino abſtineant, quod nempe Deus ipſorum formam caprinam habeat.* In honorem hujus Dei in Thmuitano Templo Hircus alebatur, cui inhoneſtus redditus fuit cultus, de quo PINDARUS (**) aliique plures. Sed hæ res notæ ſunt atque apud omnes pervulgatæ; propterea illis pro mea conſuetudine non immorabor, confido enim, ea, quæ breviter ſimpliciterque de his dixi, æquis judicibus probata fore.

RESTAT illud, Interpretem Germanici ibique laudatum Nigidium multa de hoc ſigno ſcribere, quæ non modo originem ejus Ægyptiam, verum etiam ſententiam meam de Pane ibi ſacrato maxime confirmant; quorum ego exempla quædam proferam (***). *Capricornus ſane ſimilitudinem habet Ægipanos; habet enim poſteriorem partem Piſcis, priorem Capri-*

(*) In Collectione Hiſtoriarum ad Gregorii Nazianzeni invect. in Julianum L. 2. Hiſt. 27.

(**) Apud Strabonem X V I I. p. 551. Bochart Hieroz. 1. Lib. 2. cap. 43.

(***) Edit. Morellii 125.

corni. — Epimenides dicit in Ida utroſque nutritos, et ad Titanum bellum cum Jove eſſe profectum, quem Jupiter Victor aſtris intulit, quod ejus opera dii armati eſſent. Ac mea quidem ſententia ex his apparet, Scorpium, Typhonis ſignum, excipere Herculem et Panem, qui hunc Gigantem devicerant.

Aquarium in Plutarchi quodam loco me deprehendiſſe puto, is enim hæc habet: *Die vero* XI. *Menſis Tybi* (VI. Januarii) *ad Mare deſcenditur et ſacram ciſtam Stoliſtæ, una cum Sacerdotibus efferunt, in qua eſt intus aurea arcula, cui infunditur ab aliis aqua potabilis, ac clamor tollitur ab his, qui adſunt, vociferantibus Oſiridem eſſe inventum* (†). Sequor heic emendationes Eruditiſſimi Jablonskii (††); qui ſolide probavit hoc Feſtum Januario menſe actum fuiſſe, vel VI. Januarii, vel XIV., quod Signo Aquarii propius convenit; idem etiam efficitur ex verbis Epiphanii (†††), qui ait: *Quæ Cauſa eſt, cur Die* XI. *Tybi omnes in Ægypto aquam hauriant, eamque ibidem uti præterea multis aliis in locis reſervent.* Hinc, ſi ejusdem Jablonskii conjectationem ſequamur, in Kalen-

(†) Pag. 363. De Iſide.

(††) Conjectura in Clauſulam Tab. Bembinæ. Miſcellan. Berolin. VII. 388.

(†††) Hæreſi §. 51. 30.

141

lendario Romano VIII. Idus Januarii, i. e. VI. ejus menſis die, occurrit Dies Ægyptiacus; huic enim auctori placet Dies Ægyptiacos non eſſe atros et nefaſtos, ſed tales, quibus illis, qui Ægyptiorum Religionem ſequebantur, feriæ imperatæ fuerunt; ſed me non fugit multa contra hanc ſententiam dicta et ſcripta fuiſſe. Nunc vero non inquiro, cur eo tempore, de quo quæſtio eſt, Oſirin inventum eſſe dixerint, illud enim ſatis eſt, in memoriam hujus Solennitatis Aquarium Canopo ſacrum in aſtra relatum fuiſſe, quod majorem veri ſpeciem inde mutuatur, quod effigies hydrias ferentes, in Ægyptiorum monumentis ſint frequentiſſimæ. Hæ feriæ apud Græcos in Bacchi honorem habebantur; imo ipſi Chriſtiani, qui Orientem incolunt, et multas Ægyptiorum ſuperſtitiones ſequi ſolent, eadem hæc feſta celebrant. Si vero quiſpiam quærat, quænam apud illos harum Feriarum ſint origines, reſpondent: *Hac die VI. Januarii baptizatus eſt Dominus, eoque ſanctificavit aquam. Idcirco omnes in ſolennitate hac media nocte aquatum eunt, et aquam hauſtam domi reponunt, ac in annum integrum cuſtodiunt* (†).

SI Aſtronomos quosdam Veteres audiamus,

(†) Chryſoſtomus Homil. de Baptiſmo Chriſt. 2. 396. Montfauconii. Pagii Critica ad Annales Baronii A. C. 29. n. 7.

Piscium Sidus Veneri dicatum fuit [†]; Sic Nephtis Venus Ægyptiorum, ut illa Græcorum, eſt Dea maritima, utrique ſacer piſcis et inſignium loco adſcriptus; qui hinc Ægyptiis et Pythagoræis, ut marina omnia, horrori fuit, quia Nephtis Typhonis, naturæ monſtri, uxor erat, cujus Regnum etiam in mari collocabatur.

Et quoniam omnia perſequimur, volumus quidem certe, dicendum eſt, Kircherum in Oedipo ſuo juxta Arabes, qui de Ægyptiorum rebus ſcripſerunt, Indicem exhibere omnium Plantarum, quæ Zodiaci ſignis tributæ fuerunt [††]. Singularis enim erat et ſacra Ægyptiorum circa plantas cura, quæ Zodiaci ſideribus potuerunt adſignari, vel quoad tempus quo naſcuntur, vel præcipue, quoad earum virtutes, quæ ſimilitudinem cum Diis ſigniferi orbis habere videbantur, propter famoſa illa defluvia, quæ inde in terram noſtram manare cenſebantur. In Piſcium autem ſigno occurrunt Cicuta, Hyoſciamus, Napellus, Solanum, Plantæ venenatæ et noxiæ, quæ Nephti Typhonis conjugi optime potuerunt tribui, dum his Numinibus, ut malis Principiis,

[†] Scholia ad Germanicum. p. 121. Hyginus Poët. Aſtron. 30. p. 482.

[††] T. 2. P. 2. 351. ſeq.

Digitized by Google

piis, omnia ea adſcripta fuerunt, quæ in rerum univerſitate corrupta videbantur et noxia. Nolo longus eſſe in hac ſectione, nam, etſi negari nequeat multa de Plantis in Ægyptiorum Religione tradita fuiſſe, nemini tamen dubium eſſe poteſt, ea, quæ KIRCHERUS heic profert, recentiora videri, et ab Hermeticis illis junioribus profecta, qui exiguam merentur fidem [*].

PISCIUM ſidus, in vetuſto Ægyptiorum Obeliſco conſpexi [†].

EQUIDEM id etiam animadverto ultimum Zodiaci ſignum eſſe illud Piſcium, ſic Mare Mediterraneum terminat Ægyptum; primum ſigniferi Circuli ſidus eſt aries, ſic Thebæ Jovi Ammoni Arietique ſacræ Ægyptum ordiuntur; mediæ ſunt illæ Provinciæ, in quibus Apis ceterique Ægyptiorum Dii colebantur.

HINC forte cuilibet in mentem venire poſſet, Geographicam quandam Ægypti chartam ab hujus Gentis Sacerdotibus in Cœlo collocatam fuiſſe [††]. Et favent huic opinioni ea, quæ

[*] Inſunt tamen et his genuina quædam Ægyptiæ antiquitatis veſtigia, quæ a recentionibus diſtinguere quidem difficile eſt, non tamen impoſſib le.

[†] Pococke Deſcript. of the Eaſt &c. 3. 207.

[††] Sacerdotes Ægyptii in rerum Univerſitate innumeros Naturæ quaſi concentus et conſenſus quæſiverunt. Sic diver-

quæ de Delta Ægypti in cœleſti illo Triangulo [*]; et de Nilo in Eridani conſtellatione [**] repræſentato, apud veteres deprehenduntur. Sed hæc ſunt nimis dubia, quam ut ulterius de illis coram illuſtri Veſtra Societate diſputem, quæ ſtudiorum longo uſu, et Gentis veſtræ peculiari quodam jure, res non ex ſpecie, ſed ex veritate exiſtimat, ponderat. Quæ enim eſt Natio, aut quod genus hominum, quod diligentius, quam Britanni, latentem veritatem quærat, inventam lubentius retineat?

---

diverſa Signa Zodiaci etiam cum variis corporis noſtri partibus magnam naturæ convenientiam et conjunctionem habere putabant, quæ juniores Hermetici curioſius et longius extendebant.

[*] Interpres Germanici 121.

[**] Idem 133.

98.